

LIBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Salvatore Sblando

Ori de câte ori te rostesc

POEZIE

Traducere din italiană și prefață:
Maria Grădinaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SBLANDO, SALVATORE

Ori de câte ori te rostesc : poezie / Salvatore Sblando ;
trad. din italiană și pref.: Maria Grădinaru. - Dej : Neuma,
2025

ISBN 978-630-357-007-5

I. Grădinaru, Maria (trad. ; pref.)
821.131.1

Editura
NEUMA
2025

Îmi trimit necrologul
la un concurs fără premii
– deasupra o marmură fără flori –
pentru a contrasta
cu golul
care tulbură
tăcerea
nimicului meu
care zace
aici

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
PRIMA PARTE	
Generație	11
Poeziile lui S.	12
Omul trandafirilor	13
Ceva despre plictiseală	14
La fel ca noi	15
Mâine la ora 10:55	16
Pentru cei care încă mai văd topirea ghețarilor	17
Gelozie	18
Decembrie	19
Ianuarie	20
***	21
Despre poet și cititor	23
Fertil	24
Jocul mingii, al strugurilor și al tăcerilor	25
Despre vise și tăceri	26

PARTEA A DOUA 27

Portocale, mandarine și clementine	29
Timpuri	31
Epitaf pentru Grazia Bassani	32
Scrisoare	33
Tintoria Graziella	34
Menajul de la miezul nopții	36
O picătură de ironie	37
Nonsens cu ciocolată	38

PARTEA A TREIA

Între mine și tine	41
***	42
Și	43
Și vântul	44
Dubii	45
***	46
Invidiez marea	47
Destine	48
Suntem	49
Tăceri	50
Triptic cu carne	51
Gura ta	52
Picioarele tale	53

***	55
De flori roșii	56
***	57
De la mansarda mea	59
***	60
***	61

ÎN AFARA COMPETIȚIEI

Fericirea nu există	65
Necrolog	67

PRIMA PARTE

*Prietenă lui Petrarca, a lui Tasso, a lui Ariosto:
limbă cu totul absurdă, limbă dulce-sărată;
splendidă asemănare a acelor sunete care se unesc...
Să introduc o lamă în cochilia stridiei?*

Osip Mandelștam

Generație

A fost suficientă o tăcere de puține cuvinte
pentru a cunoaște importanța timpului
din ultimele zile de aprilie

O bătaie fără inimă incapabilă să decidă
între aer și vânt aflux și privire

Pentru că suntem generația care ține la băutura
nu la dragoste

un fior un pas o incertitudine în absența
unei Mame murinde

Poeziile lui S.

Nu este mare între plajele mele
râul nu ajunge niciodată să-și atingă malurile
Întoarce spatele caselor din jur
moara împietrită

Sfinții nu se agăță la capătul patului
patul a încetat să folosească pernele
și între marginile lui fur mereu o zi timpului

Răscumpărarea nu are preț la banca
de schimb umbra este la picioarele nonvalorii
La ieșirea din teatru sub arcadă
cineva așteaptă să-ți întoarcă un singur gest

În timp ce poeziile lui S. rămân sechestrate
între stilou și strânsoarea capacului său

Omul trandafirilor

Am tras fermoarul cizmelor
cunoșteam forma lor
și încordarea degetelor care îți curbează spatele
Știu că picioarele tale lungi au strivit petale
și au parcurs spații infinite mai scurte decât privirea
care a cunoscut doar albul fluturat al steagurilor

Ai văzut florile numărând anii
noaptele spărgându-se în prag
Ai trăit emoții care nu erau ale tale
și ai transformat pâinea în firmituri
de parcă ritmul lent dintre mângâieri
ar fi fost un secret

Te-ai pierdut în multe da-uri absolute
în jocul falsității și al ochilor din spatele scenei
Ai crezut că poți câștiga de pe locul doi
ca să nu cazi în capcana clipei și să mori o viață

nu te ajută să închizi ochii celor care
îți dăruiesc trandafiri
pierzându-te de tot în încercarea
de a înțelege spinii

Ceva despre plictiseală

Acesta este timpul care trece prin mine
și așază somnul neniilor gitane
anotimpuri la rând ocupă
mansardele minții pentru a muta
ticăitul unui ceas de perete
între minutele și orele legale
lăsând - poate - exact așa cum sunt zilele
în câmpuri pierdute printre urmele
mesajelor deja aruncate la coș

La fel ca noi

Mă dăruiesc cu totul unei plimbări
cu arcade și zgomote cu aromă de ierburi de
vânt și de steaguri
Trăim această existență
de lucruri nespuse
un haos de jocuri și tăceri
în abandonul unei aparențe neașteptate

Vorbim de străzi printre cerșetori și răsuciri
de vânt singurătăți de asfalt și țigări
Ne rugăm să fie distanța
lipsa de interes a destinului
care să ne arate o singulară multitudine
printre oglinzile deformate

Și să nu fie curba unei șine
care să ne arate direcția potrivită